

Kari Kurír

A JATE Bölcsészettudományi Karának tájékoztató folyóirata

11. szám

1993. február 11.

Információk

1. A Bölcsészettudományi Kar az alább felsorolt akkreditációs pályázatokat nyújtotta be:

A. Nyelvészet f_program. Programvezet_: Dr. H. Tóth Imre egyetemi tanár.

Alprogramok: 1. Elméleti nyelvészet (Dr. Kenesei István); 2. Ósláv és orosz nyelvtörténet (Dr. Ferincz István); 3. Ugor és szamojéd nyelvek komplex vizsgálata (Dr. Mikola Tibor); 4. Magyar nyelvészet (Dr. Büky László); 5. Olasz nyelvészet (Dr. Bényiné Farkas Mária); 6. Német nyelvészet (Dr. Bassola Péter).

B. Irodalomtudomány; irodalom- és m_vel_déstörténet f_program.

Programvezet_: Dr. Csetri Lajos egyetemi tanár.

Alprogramok: 1. M_vel_dési és irodalmi törekvések a Kárpát-medencében a korai újkorban (Dr. Balázs Mihály); 2. Az irodalmi m_fajok története a XVIII–XIX. századi magyar irodalomban, kitekintéssel a korabeli európai irodalom összefüggésrendszerére (Dr. Szajbély Mihály); 3. A modern magyar irodalom fogalma, irányzatai, m_fajttörténete, jellegzetes motívumai (Dr. Szigeti Lajos Sándor); 4. Összehasonlító irodalomtudomány (Dr. Fried István); 5. Antik esztétika és hatása a kés_bbi korokban; antik m_fajok és motívumok, továbbélésük (Dr. Tar Ibolya); 6. Német irodalomtudomány (Dr. Bernáth Árpád); 7. A XIX. és XX. század orosz irodalma kultúrtörténeti megvilágításban (Dr. Fejér Ádám); 8. Olasz irodalom és komparatistika (Dr. Pál József); 9. Angol és amerikai irodalomtudomány (Dr. Rozsnyai Bálint).

C. Filozófia f_program. Programvezet_: Dr. Csejtei Dezs_ egyetemi docens.

Alprogramok: 1. A klasszikus német idealizmus (Dr. Simon Ferenc); 2. Élet- és egzisztenciálfilozófiák (Dr. Csejtei Dezs_).

D. Történelem f_program. Programvezet_: Dr. Kristó Gyula egyetemi tanár.

Alprogram: A magyar medievisztika (Dr. Kristó Gyula).

E. A kognitív kompetencia fejl_dése és fejlesztése. Programvezet_: Dr. Nagy József egyetemi tanár. (Az anyagot közvetlenül küldték a Rektori Hivatalba.)

Alprogramok: 1. A szociális tényez_k szerepe (Dr. Kozma Tamás); 2. Motivációs, szociálpszichológiai tényez_k (Dr. Molnár Péter); 3. A tárgyi tudás

fejlesztés hatása (Dr. Csapó Benő); 4. A kommunikatív képességek fejlődése (Dr. Cs. Czachesz Erzsébet); 5. A kognitív kompetencia értékelése (Dr. Vidákovich Tibor).

F. Kontrasztív nyelvtani kutatások. Programvezető: Dr. Pete István egyetemi tanár. (Egységes program.)

G. Francia nyelv és irodalom. Programvezető: Dr. Albert Sándor egyetemi docens. (Egységes program.)

H. Összehasonlító és történeti turkológia f. program. Programvezető: Dr. Róna-Tas András egyetemi tanár. (Egységes program.)

2. A következő kari tanácsülésre előreláthatólag március 18-án (csütörtök) kerül sor. F. témája – amennyiben a bíráló bizottságok jelentései megérkeznek – a beérkezett tanársegédi, adjunktusi, docensi és egyetemi tanári pályázatok megtárgyalása.

(Dr. Szajbély Mihály)
dékánhelyettes

Nyílt levél Dr. Róna-Tas András professzorhoz, az Ideiglenes Országos Akkreditációs Bizottság elnökéhez

Tisztelt Professzor úr!

Íme a lista, programok és alprogramok. Jól hajráztunk, a labda (úgy 30–40 kilónyi irat csak a karról) a Ti térfeleteken, mi most pihenünk, és a holnapi előadásainkra gondolunk, meg a szemináriumainkra, szóval dolgozunk, és várjuk az értesítést arról, hogy kinek jut szerep a második menetben, és milyen.

Azért az idegeink kicsit összekuszálódtak közben. Itt-ott gondjaink voltak a pályázat szövegének értelmezésével, máshol úgy éreztük, hogy értelmetlen munkára kényszerít bennünket. És miközben vezető professzorok kaparásztak fiókjuk mélyén 20–25 éves nyelvvizsga-bizonyítványaik után, majdnem elfeledkeztünk arról, hogy tulajdonképpen örülnünk kellene: az egyetemek most visszakapják azt, amit a szovjetesítés idején elveszítettek, azaz a tudományos minősítés jogát, és a képzés végre többszintűvé válik, a legtehetségesebb hallgatóktól nem kell elbúcsúznunk öt év után. Örömmel helyett azt éreztük inkább, hogy megint egyszer csapdába kerültünk. A pályázat szövegéből ugyanis nem vált világossá, hogy milyen feltételekkel vállalkozunk gyakorlatilag új, három éves szakok beindítására, annál világosabb volt viszont, hogy vállalkoznunk kell, hiszen nem egyetem az, amelyik nem rendelkezik a tudományos cím adományozásának jogával.

Közben azért csordogáltak az információk. Kiderült például, hogy célszerű minél több tanszék összefogásán alapuló programokat kialakítani. Korábban inkább az egyes tanszékek akkreditációjára gondoltunk, s most azok a tanszékvezetők, akik már előrehaladtak pályázataik megfogalmazásával, lelkesen keresték a kapcsolatot egymással. Mindeközben persze minket, a szegedi egyetemet, és azon belül is főként a bölcsészkart irigyelte ország-világ. Hiszen ki másnak lennének pontos, első kézből származó információi, ha nem nekünk? Kerestük is a kapcsolatot Veled, hogy meghívhatunk egy kari tájékoztatóra, de hát sajnos egyéb teendőid nem tették lehetővé számodra azt, hogy januárban Szegedre utazzál. Jobb híján hát Berta Árpádot kezdtük irigyelni, mert úgy gondoltuk, ha valaki, hát ő biztosan rendelkezik a bizonyos tudással. És nekünk legalább nem kellett csalódnunk, mert Árpád igen aktívan vett részt azon a megbeszélésen, ahol a pályázat szövegének kari értelmezését igyekeztünk kialakítani, noha megjegyezte, hogy ízléstelennek tartaná, ha bizonyos forrásokra hivatkozna. Végezetül optimizmusra biztatott minket, mire későbbi bevallásuk szerint többen is a „Mint a mókus fenn a fán”

kezdte_ vidám kis optimista túttör_dalocskát kezdtek a teremben füttyörészni, persze csak magukban, mert nem akartak ízlést sérteni.

Körülbelül itt tartottunk január vége felé, amikor üzenet várt a Dékáni Hivatalban, hogy föltétlenül és azonnal keresselek telefonon. Nagy örömmre azt a hírt közölted velem, hogy február els_ hetében már Szegeden leszel, és szívesen állsz rendelkezésünkre, mert, ahogy mondtad, mégiscsak abszurd, hogy az akkreditáció kérdéseir_l éppen Szegeden tudjanak a legkevesebbet. Addigra persze már nagyjából kialakultak a kari programok, de úgy t_nt számomra, hogy az irodalmárok és a nyelvészek megbeszélésén azért nem lenne haszontalan a jelenléted, annál is inkább, mert utóbbiban nyilván az Altajisztika Tanszék is helyet kér majd. Pár nappal e megbeszélés el_tt fölkeresett az egyik nyelvész kollega, azon t_n_dve, hogy vajon ki is lenne a legalkalmasabb az _ általuk tervezett f_program vezet_i tisztére. Én némi gondolkodás után a Te nevedet említettem, mire beszélget_társam azt mondta, hogy igen jó lenne, de biztosan nem vállalnád, hiszen ez összeférhetetlen az Ideiglenes Országos Akkreditációs Bizottságban viselt elnöki tisztséggeddel.

Azután elkövetkezett a megbeszélés napja, el_bb az irodalmároké, s némileg megnyugodva hallgattam, hogy a más forrásokból érkezett információk nagyjából pontosak voltak, mind a nagy programok kialakításának kérdésében, mind a pályázat szövegének és elvárásainak értelmezésében. A nyelvészek megbeszélésén már nem is vettem részt. Pár nap múlva találkoztam viszont az el_bb említett nyelvész kollegával, aki azt mondta: be kell látnia, hogy _ naív ember. Merthogy a megbeszélésen kiderült: Róna-Tas professzor azt sem érzi országos tisztségével összeférhetetlennek, ha a nyelvészeti f_programtól független, saját pályázatot nyújt be. Bevallom, azt hittem, rosszul hallok, azután pedig abban reménykedtem, hogy valami félreértésr_l lesz szó. Egészen addig, amíg meg nem találtam az asztalomon az „Összehasonlító és történeti turkológia” cím_ egységes, alprogramok nélküli pályázatot.

Hangsúlyozni szeretném, hogy tudomásom szerint eljárásod nem sért semmilyen szabályt, a pályázat szövege minden bizonnyal pontosan megfelel az Ideiglenes Országos Akkreditációs Bizottság elvárásainak, tetteid jogilag meg nem kérd_jelezhet_.

És etikailag?

Kedves András, Róna-Tas tanár úr, mélységesen csalódott vagyok. Én ugyan sohasem hallgattam altajisztikát, de bizonyosan emlékszel még azokra az id_kre, amikor a 70-es évek elején Te voltál a kari Tudományos Diákköri Tanács Elnöke, én pedig diáktitkára. Az én emlékezetem szerint nagyon jó munkakapcsolat alakult ki közöttünk, nekem rendkívül imponált az a pontos beszéd és egyenesség, a dolgoknak az a higgadt és racionális, ám ugyanakkor mindenféle köntörfalazgatásoktól mentes kezelése, melynek nyomán még a legbonyolultabb problémák is váratlanul tisztákká és átláthatóakká váltak. Nagyon sokat tanultam t_led, sok tekintetben a példaképeimnek tartottalak, és most zavarban vagyok.

Én lettem volna naív *akkor*, vagy Te változtál meg *azóta*?

Dossziékat csomózatok össze most is, annakidején diákköri dolgozatok voltak benne, most akkreditációs pályázatok. Nem nagy munka, lehet töprengeni közben, néha az ember kezét elvágja a papír. De azért csomózat tovább és megírja ezt a levelet, mert annakidején egyenes beszédet tanult.

Szomorúan üdvözl:

Szeged, 1993. február 11.

Szajbély Mihály

Pályázati lehet_ségek

1. Az Europa Institut Budapest posztgraduális ösztöndíjakra pályázatot hirdet. (Korhatár 33–35 év.) Jelentkezés: folyamatos.

2. A londoni Royal Society posztdoktorális pályázatot hirdet az 1993/94-es akadémiai évre. Határid_: március 1.

3. MELLON East-Central European Visiting Scholars Program 1994. Határid_: március 1.

4. Guildhall University (London) Summer School 1993. Tájékoztató a Külügyi Osztályon tekinthet_ meg.

5. A NIAS (The Netherlands Institute for Advanced Study in the Humanities and Social Sciences) pályázatot hirdet. Els_ határid_: március 1.

6. Az OTKA egyszeri rendkívüli támogatásra pályázatot hirdet. Határid_: március 30.

A pályázatok részletes dokumentációját az érintett tanszékekre eljuttatom; kérem, hogy az érdekl_d_k a részletek megbeszélése céljából keressenek fel.

*Dr. Lázár István
tudományos titkár*